

[Fiskeriministeren.]

hederne og fiskerne iøvrigt, var jeg betænkelig ved at tage ansvaret for at forelægge de foreslåede nye bestemmelser. § 7 i det af landstinget vedtagne forslag og samme paragraf i det foreliggende forslag er af denne grund i det væsentlige overensstemmende med den tilsvarende bestemmelse i den gældende saltvandsfiskerilov, idet der dog er foretaget enkelte ændringer nærmest af redaktionel karakter. Jeg henstiller, at det høje folketing giver sin tilslutning til den af landstinget til dette spørgsmål tagne stilling, således at gennemførelsen af de 3 lovforslag ikke sinkes.

Med hensyn til forslaget til ferskvandsfiskerilov har jeg overfor landstingsudvalget givet tilsagn om at ville foretage en nærmere undersøgelse af mulighederne for at afskaffe de i forslaget § 1, stk. 11, og § 8 indeholdte særregler vedrørende Sønderjylland. De nævnte særregler, der også findes i de nugældende bestemmelser, og som stammer fra loven af 28. juni 1920 om indførsel af dansk lovgivning om ferskvandsfiskeri i de sønderjyske landsdele, går i korthed ud på følgende:

I § 1, stk. 11, fastslås, at fiskeriretten i de sønderjyske landsdele principielt tilkommer ejeren af det pågældende vand, medens hovedreglen i den øvrige del af landet er, at fiskeriretten i et vandområde tilkommer ejeren af den tilstødende jordlod. Nøje sammenhængende hermed er det i bestemmelsen indeholdte forbud mod at adskille fiskeriretten fra ejendomsretten til det pågældende vand og reglerne om afløsning af fiskerettigheder, der ikke tilkommer den, der ejer fiskevandet.

Man har dog også i den øvrige del af landet eksempler på, at fiskerirettigheder ikke tilkommer de tilstødende lodsejere, men dette er kun undtagelser.

I Sønderjylland får særreglerne imidlertid, såvidt jeg kan skønne på grundlag af de indtil nu foreliggende oplysninger, en ret stor betydning, idet de offentlige vandløb og større søer i Sønderjylland er særskilt matrikuleret og for vandløbenes vedkommende i adskillige tilfælde indført i tingbøgerne med kommunerne som ejere. Endelig gælder der for marskens vedkommende den særregel, at digelagene er ejere af vandløbene.

Ifølge den preussiske fiskerilov af 1916 tilkommer fiskeriretten den, der har ejendomsretten til det pågældende vand. Denne regel må ses i sammenhæng med reglerne i den preussiske vandløbslov af 1913. Efter denne tilhører vandløb af den art, som

der er tale om i Sønderjylland, de tilstødende lodsejere, dog undtaget de lige nævnte marskvandløb. På grundlag af disse regler står det mig ikke klart, hvorledes det er gået til, at nu sognekommunerne efter de foreliggende oplysninger i mange tilfælde synes at være indtegnet som ejere af vandløbene.

I § 8 indeholdes en regel om, at spærre- og fangstindretninger, der er indrettet før loven af 1920, og som på dette tidspunkt var lovlige, fortsat kan benyttes, selvom de ikke stemmer overens med reglerne i §§ 3—7 angående åbningstider og gennemgangsåbninger m. v.

Da jeg principielt kan slutte mig til den af landstingsudvalget anførte opfattelse, at der ikke bør gælde særregler for Sønderjylland i forhold til det øvrige land, såfremt ikke ganske særlige grunde taler herfor, har jeg ment det rigtigst at få mulighederne for en ophævelse af disse særregler nærmere undersøgt, og jeg har derfor nedsat et udvalg med denne opgave. I dette udvalg findes medlemmer med særligt kendskab til de specielle sønderjyske forhold og endvidere repræsentanter for landbrugsministeriet og fiskeriministeriet.

Udvalget er i færd med at indhente forskellige oplysninger til belysning af de faktiske forhold angående fiskerirettighederne i Sønderjylland, men det kan desværre ikke undgås, at der vil gå nogen tid, inden udvalget kan afslutte sit arbejde.

Jeg vil derfor i tilslutning til det, jeg udtalte før om ålegårdsbestemmelserne, henstille til medlemmerne af det høje ting, at det foreliggende forslag behandles uden at afvente resultatet af udvalgets undersøgelser, idet det jo altid vil være muligt ved ændringsforslag til gældende lov at ophæve disse særbestemmelser.

De nuværende fiskerilove er nu mere end 20 år gamle og med den udvikling, som fiskeriet har undergået i dette tidsrum, vil man forstå, at det på en række punkter er påkrævet at få nye regler gennemført. Jeg kan i denne forbindelse nævne, at det gennem en længere årrække har været nødvendigt hvert år at gennemføre midlertidige love gældende for 1 år, hvorved der er gennemført en række nødvendige midlertidige ændringer af fiskerilovene. Indholdet af disse midlertidige love er i det væsentligste optaget i de foreliggende lovforslag, således at det, hvis disse gennemføres, skulle være muligt at undgå disse årligt tilbagevendende love.

Jeg gør opmærksom på, at den gældende midlertidige lov udløber med årets udgang